

"דערפאר קען ניט זיין די השראה פון בחי' יחידה אין די כלי הגוף; נאכמער: אפילו ניט אין די מקיפים שעל האדם, ווי לבושים און בית... [ניט בלויז לבושים, דער מקיף הקרוב"... נאר אויך "בית" וואס איז א מקיף הרחוק...] קען דאך ניט זיין די השראה פון יחידה וואס איז מובדל לגמרי פון מענטשן עכלה"ק.

הרב אליהו דהאן
אברך הכולל
- ברוקלין נ.י. -

ב. בלקו"ש פ' חוקת ש.ז. מכיא את דברי הרמב"ם בהלכות פרה אדומה ספ"ג וז"ל תשע פרות אדומות נעשו משנצטוו במצוה זו עד שחרב הבית בשני' ראשונה עשה משה רבנו שני' עשה עזרא ושבע מעזרא עד חורבן הבית והעשירית יעשה המלך המשיח מהרה יגלה אבי"ר.

וממשיך שם וז"ל נאך מער איז די תמי' בנוגע דעם סיום דברי הרמב"ם "והעשירית יעשה המלך המשיח מהרה יגלה אבי"ר" - וואס דאס ווערט ניט דערמאנט אפילו במדרז"ל ש"ל שהם המקור דהרמב"ם ומכיא בהערה 6 שם "וצ"ע וחידוש מקורו דהרמב"ם" ע"כ.

יש להעיר מספר ילקוט יצחק (טעמי המצות ומנהגים) מצוה ת' סעיף יז בשם רקח שכנראה חולק על הרמב"ם ע"ד פרה האדומה העשירית וז"ל: "פרה אמרות ה' אמרות טהורות מזוקקות שבעת"ם; פ' פרה יש בה ז' פרות ז' הזיות, וז' כהנים וז' טהורים, ומפרישין ז' ימים ומזין ז' הזיות מז' פרות שנעשו, והיתה לבני ישראל למשמרת לפי שבעולם הזה מצאין ומטהרין מפי כהן, אבל לעתיד לבוא אינו כן אלא הקב"ה עתיד לטהרם שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם (רקח) עכ"ל.

משמע שלעתיד לבוא לא יצטרכו בכלל לפרה אדומה אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו לטהרם.

ו"ל שבקשר לאפר פרה אדומה כתיב "ואסף איש טהור" דהיינו שבקשר לאסף צריך דוקה איש טהור והרי לעתיד לבוא מיד כשמשיח יבוא יהיו כולם טמאי מתים וא"כ אף אחד לא יכול לאסוף את אפר פרה אדומה ע"כ אומרים שמיד שמשיח יבוא יהיה הענין שזרקתי עליכם מים טהורים דהיינו שהקב"ה בכבודו ובעצמו לטהרם אבל זה רק יהיה מיד שמשיח יבוא כי לא יהי ברירה אחרת אבל לאחר זה שחרב יהיו טהורים ויהיה אח"כ טמאי מת מזמן משיח וזה כבר יהיה לאחר שבני ישראל יהיו טהורים אז לא יהיה טהרת הקב"ה וזה יהיה ע"י משיח ע"י הפרה אדומה

דלעתיד לבוא, ועפ"ז אפשר לומר שאין מחלוקת בין הרמב"ם והרקח אלא החילוק ביניהם זה בשני זמנים של לעתיד לבא הרקח מדבר מזמן הראשון שלעתיד לבא והטהרה אז יהיה ע"י הקב"ה משא"כ הרמב"ם מדבר מזמן יותר מאוחר שאז לא יצטרכו להגיע לטהרה של הקב"ה ע"כ.

אברהם ישעיהו הדלצברג

- ישיבה גדולה מיאמי ביטש פלאמידא -

ג. בגליון שמה (ס"ב) שאלתי בקשר למ"ש הרמב"ם בהל' מעה"ק (פ"ד ה"ט) "מביא הנודר קרבן עני" ובסוף הל' מחוסרי כפרה כתב "מביא ע"י קרבנות עשיר" - דלמה במעה"ק כל ההלכה מדובר בלשון רבים "קרבנות"?

וכעת נראה לבאר עפמ"ש בלקו"ש מצורע ש.ז. בביאור דברי הרמב"ם באורך, שתוכנו הוא שבמעה"ק הגדר הוא מצד הל' נדרים, ולכן אפי' עשיר מביא קרבן עני מצד הנדר (אם המצורע הי' עני), משא"כ במחוסרי כפרה שהגדר הוא מצד כפרת המצורע שלזה זקוקים לקרבן עשיר, כיון שבזה מודדים לפי הנודר ע"ש באורך.

נמצא, שבפועל מביא קרבן עשיר מצד כפרת המצורע, ומ"ש בהל' מעה"ק זה לא יוכל להתבצע בפועל שיביא קרבן עני (דשם מדובר רק מצד גדר הנדר באופן תיאורטי שמספיק קרבן עני - אבל לפועל לא שייך שיביא קרבן עני).

וא"כ לפי"ז י"ל שבמעה"ק כתב בלשון יחיד "קרבן", כיון שקאי על חיובו של הגברא של המצורע, ואינו שייך לפועל - אבל לפועל הרי המצורע (והיולדת) מביאים מספר קרבנות, ולכן בהל' מחוסרי כפרה שמדובר מה שמבצע בפועל הנודר, ולכן שם כתוב "קרבנות" לשון רבים, שמביא את כולם בקרבן עשיר. וא"

הרב ישכר דוד קלויזנער

- נחלת הר חב"ד -